

AANKOPEN VIA INTERNET, GEBRUIKER VAN EEN CREDITCARD... PAS OPII

Peter Vermeulen

Het gezegde, dat Australiërs afstammelingen zijn van verbannen misdadigers en dus slecht tot in hun genen zijn, werpe ik verre van mij. Neem nu onze (ex) landgenoten en hun nazaten; keurige hardwerkende mensen. Ons lid, Theo Hulst, is daar natuurlijk een goed voorbeeld van. Maar soms (bij Engelse namen) begin ik toch wel eens te twijfelen. Ik ben in het verleden al eens getild door een Aussie met de naam Walker.

Het internet: op zich een prima instelling, maar het misbruik ervan is enorm.

MasterCard: kan het de mens qua financiële transacties makkelijker maken, maar pas op...

Hier is mijn verhaal uit het rauwe werkelijk leven, geheel te uwer leeringh ende vermaeck.

Ik kocht via het internet bij een Australisch veilinghuis "Australia & Collectables Auctions" (eigenaar ene David Westcott) voor AU\$ 427,50 (inclusief opslag veilinghuis) aan flessen en tekende daarvoor een desbetreffende payment slip onder vermelding van mijn MasterCard nummer. Ja, U kunt nu wel zeggen, wie doet nu zo stom via het internet te kopen en zijn creditcardnummer ter hand te stellen aan een Australiër met een ENGELSE naam!

Ik geef toe vrienden, ik was te optimistisch, vooral omdat ik nog rekende op de onkreukbaarheid van de MasterCard organisatie. Want naast het bedrag AU\$ 427,50 (verhoogd tot \$ 238,50 vanwege extra kosten) werd tot mijn stomme verbazing zonder enig nader bericht \$ 183,45 meer afgeschreven, geheel buiten mijn medeweten. Maar gelukkig, na protest bij MasterCard werd het bedrag weer keurig teruggeboekt. Ja, op die mensen kun je staat maken!

Kennelijk was de veilinghouder het er niet mee eens. En tot mijn verbazing werd het bedrag van \$183,45 opnieuw van mijn rekening afgeschreven. En ik ontving een brief van Mastercard (Interpay Nederland afd. transactieonderzoek), waarin men mededeelde, dat de Australiër toch gelijk had en er waren kopiën bijgevoegd van z.g. bewijsstukken en voorwaarden, die ik nooit eerder onder ogen kreeg en die waarschijnlijk later gefabriceerd werden.

Uiteraard heb ik bij Interpay krachtig geprotesteerd en ik heb getracht uit te leggen, dat ik slechts voor AU\$ 427,50 getekend had en dat in geval de veilinghouder meende nog geld van mij te goed te hebben, hij maar een rekening moest sturen. Nou, dat zag ik helemaal fout. Men had aldaar uitgemaakt, dat de veilinghouder gelijk had en ik moest maar bij hem te rade gaan, als ik mijn geld terug wou hebben. Ik vraag mij af: kan dit zomaar, dat MasterCard (Interpay) op de stoel van arbiter gaat zitten en uitmaakt wie gelijk heeft?

In ieder geval: U bent gewaarschuwd!

Naschrift redactie:

Dat je als kopende partij een zeker risico loopt is bekend.

Minder bekend is dat je als verkopende partij ook flink bedrogen uit kunt komen...

Of het eBay was, of Autotrader.nl, dat weet ik niet precies meer, maar, een Nederlander had een mooie klassieke auto te koop. EUR 15.000,-. Een koopje. Eenieder kocht de auto, maar ja, die moest verscheept worden naar het buitenland. Geen probleem, want deieder was een handelaar en kapte "dagelijks" met dit soort bijltjes. De koper regelde zelf het vervoer en documenten. Kosten: tegen de EUR 4.000,-. De man stuurde een cheque ter waarde van de aangeschafte auto + de kosten ter dekking van de verscheeping. De verkoper cashte de cheque, en het bedrag werd op zijn bankrekening bijgeschreven. Resteerde de verkoper enkel nog om op het juiste moment de auto in de haven van Rotterdam achter te laten. Eind goed al goed...

Nou... niet helemaal. 2,5 maand later werd het bedrag weer van zijn bankrekening afgeschreven; de cheque bleek niet gedekt. Auto kwijt... en ook nog EUR 4.000,- extra.

Wat veel mensen niet weten, is dat een cheque met of zonder voorbehoud op je rekening bijgeschreven kan worden. Het 1^e is standaard. De bank schrijft het bedrag dan meteen bij zodat jij erover kunt beschikken, e.e.a. in de veronderstelling dat het goed zit, doch met als risico dat als de cheque alsnog niet gedekt is, het bedrag weer teruggevorderd wordt. Laat je de cheque zonder voorbehoud storten, dan krijg je je geld pas zodra de bank het zelf binnen heeft. In dat geval moet je enkele maanden wachten, maar heb je het wel zeker. Voor onze verkopers...

Ook met cheques dus enigszins oppassen

STRANDINGSMUSEUM ST GEORGE: EEN BEZOEKJE WAARD !

Peter Vermeulen

Natuurlijk blijf je ook in het buitenland op antieke gebruiksflerken letten. Zo kreeg ik van Deense verzamelaars de tip, dat het "Strandingsmuseum St George" te Thorsminde over een prachtige verzameling flessen beschikte. Dus toen we onlangs op vakantie in Denemarken waren, brachten wij er uiteraard een bezoek.

HMS Victory

Thorsminde ligt aan de Westkust zo ongeveer halverwege Jutland, iets noordelijk van Ringkøbing. Het plaatsje ligt tussen de Noordzee en het Nissum Fjord.

Het museum is vernoemd naar het Britse oorlogsschip "HMS St George", dat op 24 december 1811 tijdens een vliegende storm voor de kust van Thorsminde verging. Bij deze ramp kwamen ruim 1300 mensen om het leven. De St George was een driemaster, een oorlogsschip en zag er net zo uit als het vlaggenschip van Admiraal Lord Nelson, de "HMS Victory". Nu museumschip in Portsmouth.

Reeds op 30 december 1811 werd naar kostbaarheden in het wrak gezocht, maar weinig gevonden.

De eerste duikers gingen in 1876 aan het werk. Men was vooral geïnteresseerd in handvuurwapens en kanonnen. Ook werden twee scheepsklokken geborgen. Een werd als kerkklok aan de stad Ringkøbing geschonken, de ander hangt nog steeds in Thorsminde, naast het anker van het schip. In de periode 1904 tot 1948 werden vervolgens 48 van de 98 oorspronkelijk aanwezige kanonnen uit het wrak gehaald. Zo'n kanon weegt – inclusief affuit – ongeveer 4 ton. In deze periode waren ook wrakvissers actief. Het was hen vooral te doen om metalen als koper en ijzer. In 1954 werd nog een duikexpeditie naar het wrak ondernomen, maar men vond nauwelijks iets en het wrak geraakte in de vergetelheid.

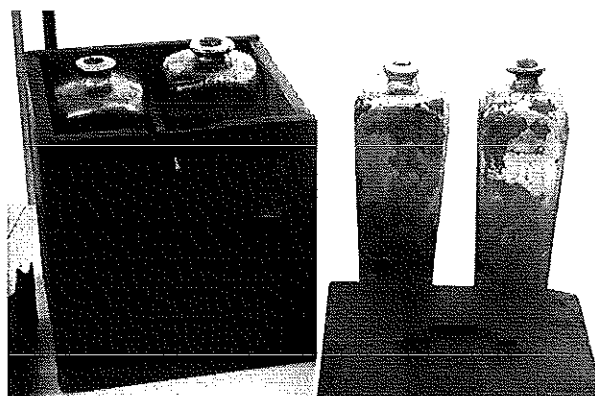
Eerst in 1970 gelukte het een Deense duikclub het wrak weer op te sporen en werden in de loop de jaren de nodige spullen boven water gehaald. In 1980 werd het wrak geheel vrijgemaakt van zand en aangroei en lag het als archeologische onder water site in het zand. Maar de zee is altijd in beweging en tijdens de vele westerstormen werd het wrak steeds verder vernietigd. In 1983 begon met het uitgraven van het in het zand verdwenen gedeelte. In 1986 vond de laatste opgraving plaats. Maar nog steeds bevindt zich een deel van het wrak onder het zand tot zo'n 7 meter diep.

Er werd een speciaal museum gesticht en alle gevonden voorwerpen zijn er nu uitgesteld. Ik noem hier kanonnen, porselein, glazen, scheepsartikelen, munten, lederwaren, textiel, persoonlijke bezittingen etc. Maar voor ons zijn natuurlijk het meest interessant: een paar honderd antieke flessen! De meeste zijn prachtig geïriseerd.

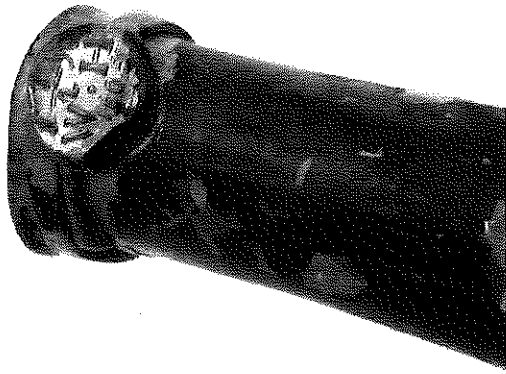
Het grootste contingent wordt gevormd door de wijnflessen, vooral Engelse, maar toch ook Franse (o.a. champagneflessen) en Nederlandse exemplaren. Sommige hadden een cachet, achter glas echter niet te ontcijferen.

Opvallend was een klein keldertje van kostbaar hout met vier Nederlandse kelderflessen erin. Waarschijnlijk een voorraadjie van een scheepsofficier. Verder medicijnflessen en – flesjes, waaronder met cachet "GR" (George Rex). Verder nog huishoudelijk flessen en de karakteristieke snuiftabakflessen.

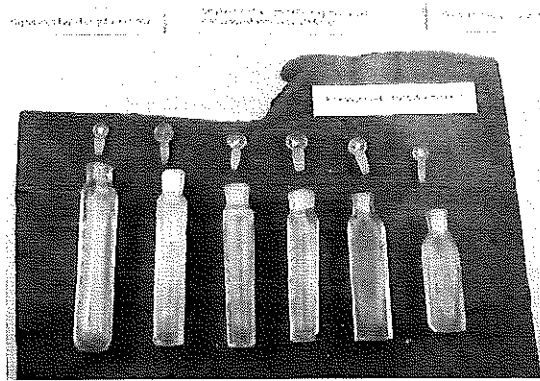
Opvallend was de vondst van flessen, die van veel oudere datum waren dan het scheepswrak. Het museum beweert, dat het retourflessen zijn voor hergebruik, maar onderbouwt die stelling niet.

Kelder met 4 Nederlandse kelderflessen

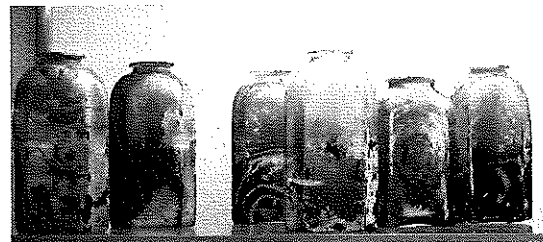
Apart mondingscachet.
Om belastingtechnische reden aangebracht?

Flaconnetjes.

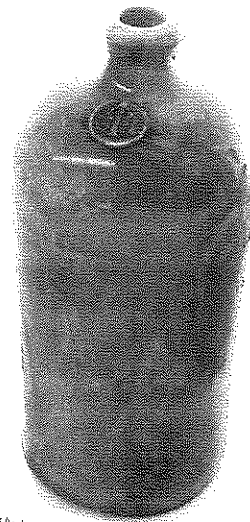
Wijnflessen met cachet.

Snuifabakflessen.

Engelse wijnflessen.

GR Medicijnfles.

Overige wijnflessen.

Continental wijnflessen.

EEN HOLLANDSE JENEVERFLES IN SRI LANKA

Klaas Prins

Aan het eind van het jaar 2004 trouwde mijn zoon Roelant met Loes en de bedoeling was dat zij na het trouwfeest op huwelijksreis zouden vertrekken naar Sri Lanka en de Maladiven. Helaas vond er toen de tsunami plaats die een enorme schade in het gebied veroorzaakte en vele slachtoffers eiste. Hierdoor kon hun huwelijksreis naar dit gebied niet doorgaan en moest deze verzet worden naar een ander tijdstip. Als alternatief hebben ze toen een korte ski-vakantie in Oostenrijk genoten.

In augustus van dit jaar kon de reis echter alsnog gemaakt worden en –alhoewel in sommige gebieden nog lang niet alle sporen van de ramp zijn uitgewist- hebben zij een prachtige 2^e huwelijksreis kunnen maken.

Tijdens hun rondreis door Sri Lanka bezochten zij een oude vestiging van de VOC, gelegen aan de Leyn Baan Street te Galle. In het voormalige fort en het historische woonhuis zijn nu een museum en een kunstgalerij gevestigd. In het museum is een collectie antieke en zeldzame voorwerpen te zien die dateren uit de pre-Portugese periode, de Hollandse periode en uit de Britse koloniale periode.

Naast het bezichtigen van de tentoongestelde voorwerpen was het ook mogelijk om souvenirs te kopen, waaronder oude, opgegraven flessen. Hiertussen vond mijn zoon het souvenir voor zijn vader: een gave kelderfles van Blankenheym & Nolet. De fles is donkergroen, heeft een tapse, met de hand afgewerkte top en is 23 cm hoog. De fles is waarschijnlijk geblazen in een tweedelige ijzeren mal. Op een zijde van de fles staat in schuinschrift de naam van de distillateur vermeld: **Blankenheym & Nolet**, aan de andere zijde staat het handelsmerk van de firma afgebeeld: een **sleutel**. De fles is zeker niet tijdens de VOC-periode in Sri Lanka terechtgekomen: ik schat dat de fles uit ca 1900 dateert. De fles kon voor een zeer schappelijk prijsje worden gekocht en vormt nu een zeer welkome aanvulling op mijn collectie.

Bijgaand 2 foto's van de betreffende fles, een foto van het VOC-pakhuis en een foto van de flessen in de museumwinkel.

